

Dames en heren, Ladies and Gentlemen

Een zeer hartelijk welkom voor u allen die in zo'n grote getale bent gekomen om met ons het 35 jarig jubileum te vieren van het Bouwcollege, ofwel het College Ziekenhuisvoorzieningen, zoals wij vroeger betiteld werden in de Wet ziekenhuisvoorzieningen. A hearty welcome to our foreign guests as well. We are very happy that you are here to celebrate the anniversary of the Netherlands Board of Healthcare institutions. Our organisation has always been very interested in international contacts and exchange of information and experiences in the field of health and capital investments. We jointly started a European Network for hospital building and we also have contacts outside Europe. And we still hope to achieve more interest for this important field of health investments from the Commission of the European Union, because we can learn a lot from each other, especially with reference tot the new member states.

Welcome again for you.

Dames en Heren ,

Als ik U zo allemaal zie, dan kan ik het niet nalaten mij de volgende vraag te stellen. Bent U nu allemaal gekomen om toch nog bij het laatste lustrum te zijn van het bouwcollege, om zo, zou je kunnen zeggen, toch de terminale fase zelf mee te maken. Of Dames en Heren bent u hier gekomen om massaal aan het college te vragen om alsjeblieft nog even wat langer te blijven. Om die fijne vertrouwde vergunningen af te geven, waardoor u rustig naar de bank kan gaan om het geld gunstig te kunnen lenen, in de wetenschap dat u het toch allemaal vergoed krijgt van de NZA, het vroegere CTG. Ik kan me dat ook heel goed voorstellen. Ik zal het U overigens niet gaan vragen. Ik ga er van uit dat u gewoon op het jubileum wilde komen en mede omdat het programma zo goed is en omdat we een hele goede dagvoorzitter hebben.

Dames en Heren

Het is inderdaad vijf voor twaalf voor het huidige bouwbeleid. Er komt een einde aan het bouwregiem. Geen verklaringen of toelatingen met bouw meer, geen vergunningen meer, geen eindafrekeningen meer geen adviezen en meedenkers meer. En ook dus geen garanties meer voor de dekking voor de kapitaalslasten. Dames en Heren, het College vindt dit een logische stap in het beleid naar meer marktwerking, naar meer vrijheid, naar meer verantwoordelijkheid voor de instellingen. Wel heeft het Bouwcollege steeds gehamerd op een tweetal dingen. Ten eerste de overgang dient zorgvuldig te geschieden. Het is een omvangrijk gebeuren, met veel geld en veel gebouwen die allemaal een lange termijn kennen. Bovendien zijn er vele verschillen in de opbouw van de investeringen. Dus hebben we aangedrongen op een goede afwikkeling van lopende projecten, en hebben we aangedrongen op een adequate regeling voor die instellingen die in het nauw komen. Dat kan op verschillende manieren. Of via een soort herallocatietraject, zoals gebruikelijk is bij systeemwijzigingen in de bekostiging, dan wel via een soort integrale

benadering, die alle aspecten meeneemt bij de beoordeling van de verschillende situatie voor en na het einde van het bouwregiem. De overheid heeft daarover nog geen duidelijkheid geboden. Dat wordt wel tijd.

Ten tweede heeft het College steeds weer gehamerd op het belang van het behoud van de kwaliteit van de infrastructuur in Nederland. We hebben een zeer behoorlijke kwaliteit, daar zijn we met zijn allen verantwoordelijk voor: de overheid, het college en U, de sector. En die kwaliteit willen we houden. En dan niet alleen kwaliteit, maar ook patiëntveiligheid en brandveiligheid bij de infrastructuur. De overheid heeft daar gehoor aan gegeven. De inspectie voor de Gezondheidszorg zal in de nieuwe structuur toezicht houden op de kwaliteit met alle daarbij horende aspecten. Dat kan ex post zoals we nu al doen via monitoring van de verschillende sectoren, maar dat kan ook ex ante door samen met U veldnormen te ontwikkelen waaraan iedereen zich moet houden. Dat kan heel goed ook in een omgeving van marktwerking. Zulke afspraken zorgen er alleen maar voor dat U allen in een level playing field bezig bent.

Deze twee condities brengen mij dan ook bij het toekomstige instituut voor Zorg en Bouw, het kenniscentrum dat de komende jaren bij TNO zal worden ondergebracht en dat zich zal bezig houden met een tweetal activiteiten. Ten eerste, de werkzaamheden in opdracht van de overheid, zoals de uitvoering van het toezicht, de bezemactiviteiten na de invoering van het nieuwe beleid, en zaken als innovatie, internationale aspecten etc. Een tweede cluster van activiteiten dat het centrum beoogt is het geven van advies en raad en daad, second opinions en andere verwante zaken. En dat allemaal op basis van de gebundelde expertise van een beperkt aantal medewerkers van het oude Bouwcollege, aangevuld en verrijkt met de grote inbreng van een organisatie als het TNO. Wij laten U dus niet alleen en verlaten achter. Wij zijn ook de overheid, het ministerie dankbaar dat deze mogelijkheid geboden wordt en ook deels gefinancierd wordt.

Tenslotte, Dames en Heren, is het zaak dat het voorgenomen beleid ten aanzien van de liberalisering ook echt gestalte gaat krijgen en niet blijft steken in hybride constructies. Wij, van het College vinden dat

het huidige bouwbeleid beëindigd moet worden. Ook al betekent dat het einde van ons bestaan. We vinden niet dat we nog jaren door moeten gaan als half aangeschoten wild. Daar heeft niemand wat aan. Daarom is het van groot belang wat de besluitvorming gaat worden voor de AWBZ. Een fundamentele discussie moet daar nog over worden gevoerd welke kant het uit gaat. Wij vinden echter dat het bouwregiem en de liberalisering daarvan geen onderdeel hoeft te zijn van die discussie. U, en dan bedoel ik alle zorginstellingen, bent er hopelijk klaar voor om uiterlijk in 2010 aan de slag te gaan zonder het College.

Wij van het College gaan tot zolang door, maar dan zeggen we graag tegen U en de rest van de gezondheidszorg: we hebben het graag gedaan, maar nu is het mooi geweest.

Dank u

Voorzitter CBZ